

MdR, NOS Jazz Geschiedenis, deel 112.

plaat 1 Harry James & h Orchestra: Life goes to a party (Benny Goodman, Harry James)
II-A/1 - 2:52 - CBS 88499

"Life goes to a party" werd door Brunswick opgenomen in New York City op 1 december 1937, op het label stond 'Harry James and his Orchestra', maar het zou nog goed een jaar duren voor de ster-trompettist van de Benny Goodman Band zelf een orkest zou hebben. James maakte deze opname met Count Basie-mukisi, de pianist kwam uit Goodman's orkest. Het zijn Buck Clayton-trompet, Eddie Durham-trombone, Karl Warren, Jack Washington en Herschel Evans-saxofoons, (Evans speelde de tenor-solo), Jess Stacy-piano, Walter Page-bas, Jo Jones-drums. Een week later speelde Benny Goodman met zijn

en jazzconcert
har zeer

orkest en gast-solisten voor het eerst in Carnegie Hall, (in die tijd was ~~het~~ incidenteel), de datum was 16 januari 1938. Voor een jam sessie werden Duke Ellington en Count Basie uitgenodigd met enkele van hun grote solisten, alleen Ellington zelf gaf geen gehoor aan de invitatie, zijn antwoord was: de eerste keer dat ik in Carnegie Hall speel zal dat ^{zijn} eigen programma ~~zijn~~ zijn, met mijn eigen orkest. Vijf jaar later was het zo ver

De jam session in Carnegie Hall, als uitgangspunt werd Fats Waller's "Honeysuckle rose" gekozen. Trombonist Vernon Brown, gitarist Freddie Green en drummer Gene Krupa deden geen solos, dit is de volgorde waarin u de anderen hoort. Lester Young, 'Pres'-tenorsaxofoon, Count Basie-piano, Buck Clayton-trompet, Johnny Hodges ^{alt}-saxofoon, Walter Page-bas, Benny Goodman-klarinet, en Harry James-trompet. ~~...~~

Walter Jones -
bassist Harry
Carney's

~~...~~ "Honeysuckle rose".
plaat 2 Jam Session: Honeysuckle Rose (Fats Waller)
B/4 - 13:57 - Mr. Pickwick MPD 240

"Honeysuckle Rose", jam session in Carnegie Hall, 16 januari 1938, tijdens het eerste concert rond Benny Goodman daar. ~~...~~ Dit was de procedure: Na Count Basie's piano-intro 2 ensemble chorussen, dan Lester Young 2 solo-chorussen op tenor saxofoon, pianist Count Basie 3, trompettist Buck Clayton 2, altsaxofonist Johnny Hodges 3, bassist Walter Page 2, klarinettist Benny Goodman 4, en trompettist Harry James 3 chorussen solo. Volgden tot slot 4 ensemble-chorussen met in de bridge van de 1e Count Basie, in de 2e Lester Young, in de 3e Buck Clayton en in de 4e en laatste weer Count Basie.

De niet-bekende musici waren Vernon Brown - trombone,
Harry Carney - basist, Freddie Green - gitarist,
Gene Krupa - drums.

Opvallend is dat Harry James zijn circusmuzikanten afkomst niet verloochend, zoals hier en daar de variété-achtergrond te horen blijft bij klarinettist Woody Herman en drummer Buddy Rich, F. Heel aardige kwartet-opnamen maakte Harry James in '39, op het plaatetiket genoemd: Harry James & the Boogie Woogie Trio. Het ging weer om Pete Johnson en Albert Ammons, en ook hier speelden zij niet consequent boogie. Met Pete Johnson-piano, Johnny Williams bas en Eddie Dougherty-drums: "Home James".

plaat 1 Harry James & the Boogie Woogie Trio: Home James (Harry James, Pete Johnson)
II-B/6 - 2:33 - CBS 88499

Harry James-trompet met Pete Johnson-piano, Johnny Williams-bas en Eddie Dougherty-drums op 1 februari 1939 voor Brunswick in New York City met "Home James". Nu een stuk met Albert Ammons aan de piano, zelfde dag opgenomen. De titel slaat op een beruchte en beroemde 19e eeuwse Amerikaanse bandiet, een outlaw, die dezelfde achternaam als de trompettist had. "Jesse" slot van deel 112, NOS Jazzgeschiedenis, M&R.

idem Harry James & the Boogie Woogie Trio: Jesse (Harry James, Albert Ammons)
II-B/7 - 2:41 - idem

opn. 4-2, 82

NA 106143

00000